

Gh. Asachi

Dorul

Oare veni vei, idol, vieții mele?
În acest rediu eu te-aștept de mult.
Mută-i de-atunci duioasa filomele
Ș-al meu suspin singur eu l-ascult.

A florei timp m-au fost văzut aice,
Cînd al meu trai ca el era senin;
Venit-au timpul auritei spice,
Dar al meu suflet nu-i c-atunci de lin.

Precum pe floare roua în van o udă,
Cînd săgetează arsura pe pămînt,
Așa cu plîns nu-mi stîng văpaia cruda,
Ce-a mele zile mîna spre mormînt.

Aici, o zi sub cea boltire verde,
Ferice-am fost cu tine, dulce-odor,
Iar amu simt c-un aspru chin mă pierde
Că singurel rămas-am fără de Amor!

(Gh. Asachi, *Dorul*, în Id., *Opere*, I, Ediție critică și prefață de N. A. Ursu, Minerva, București, 1973, p. 92)